

Fülekpilis, 1910. október 6. – Budapest, 1998. július 10.

Gazdatiszt gyermeke. A sárospataki református gimnáziumban érettségizett, majd 1928 és 1933 között a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészkarának hallgatója, matematika-fizika szakos tanári oklevelet szerzett. Első munkahelyén a nyíregyházi evangélikus gimnáziumban óraadó tanár volt, 1937-től az orosházi evangélikus gimnáziumban tanított. Részt vett az erdélyi bevonulásban. 1943-tól Szarvason a mezőgazdasági középiskolában tanár, 1945 és 1947 között igazgató.

1944 októberében belépett a Nemzeti Parasztpártba; előbb helyi, járási, majd megyei titkár lett. 1948. áprilisban választották be a NPP országos vezetőségébe. 1947. november 12-étől 1948. augusztus 14-ig Zala megye főispánja, majd 1950. június 1-ig a Földművelésügyi Minisztérium adminisztratív államtitkára volt. Az 1947. augusztus 31-i választásokon a párt országos listáján pótképviselővé választották, behívására 1948. november 26-án került sor. 1948-ban belépett a Magyar Dolgozók Pártjába, majd 1957-ben az MSZMP-be. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listájáról, 1963. február 24-1967. január 18. között a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei listáról került be a törvényhozásba. 1967. március 19. és 1975. április 11. között Hajdú-Bihar megye 11. és 17. számú egyéni választókerületéből parlamenti képviselő. 1950. júniustól a Mezőgazdasági Tudományos Központ főtitkára, 1952-től az FM Kísérletügyi és Propaganda Főosztály vezetője. 1953. szeptember 1-jén kinevezték a Debreceni Mezőgazdasági Akadémia igazgatójának, az intézmény egyetemmé alakulása után 1962 és 1970 között rektor volt. 1954-től a Hazafias Népfrontban is tevékenykedett, 1957. októberében bekerült a HNF Országos Tanácsa tagjai közé. 1962. májustól az HNF Országos Elnökségébe is beválasztották. 1970. április 23. és 1974. június 30. között a HNF főtitkára volt, majd nyugdíjba vonult.